

РЕШЕНИЕ

№ 40625

гр. София, 20.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в публично заседание на 05.10.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **1264** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителният процесуален кодекс/ДОПК/.

Образувано е по жалба на М. А., ЕГН [ЕГН], чрез адв.К., с посочен адрес: [населено място], [улица], ет.2 срещу Ревизионен акт № 22220524002951-091-001/07.08.2025г. издаден от М. К.-Н., в качеството и на орган възложил ревизията и Е. И.-Г., в качеството на ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1537 от 08.12.2025г. на директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП, с която за периодите 2019г., 2020г. и 2021г. по отношение на жалбоподателя са установени задължения по ЗДДФЛ в размер на 90 561,91 лв. и лихви 47 380,40 лв.

Твърди, че процесният акт е неправилен поради:

Допуснато математически и фактологични грешки при изследване движението и управлението на фирмени средства, които без основание са приети за негови доходи от никому неизвестна дейност. Това движение никога не е приемано за разход на фирмите да да се квалифицира като негов приход.

Неправилно е приложена разпоредбата на чл.35 т.6 ЗДДФЛ в която връзка органите по приходите са приели, че част от сумите получени от управляваните от него дружества представляват облагаем доход от други източници. В тази връзка жалбоподаателят се позовава и на възприетите от ревизиращите договори за управление, въз основа на които той, като управител, е приел да ръководи дейността на дружествата в която връзка е договорено изрично, че има правото да съхранява средства – собственост на дружествата по лични свои сметки или в брой, както и да извършва преводи директно то своите сметки

от името за сметкана дружествата. Нормата на чл.35 т.6 ЗДДФЛ включва изискването доходите да са от други източници, т.е. от източник непосочен в този закон – обстоятелство непосочено и недоказано от ревизиращите.

Използваният от ревизиращите подход не отчита движението на фирмени средства от предходни години в т.ч. тяхното връщане и обратното. В тази връзка и от представено от всяко дружество извлечение от сметка 494 – разчети с управителя, движението на средства в банковите сметки на дружествата и личните негови показва ясно, че всички средства в крайна сметка са върнати в самите дружества. И тези доказателства е следвало да бъдат кредитирани, а не отхвърляни.

С оглед изложеното иска оспорваният акт да бъде отменен.

Ответната страна – директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП изразява становище за неоснователност на жалбата с аргументи, аналогични с мотивите изложени в постановеното от него решение при оспорване на РА по административен ред, които съдът ще възпроизведе в относимата им част по-долу.

В рамките на проверката по чл.158 от АПК, съдът намира, че жалбата е редовна – подадена в съответствие с изискванията за форма, съдържание и приложения, както и допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срока по чл.156 ал.1 ДОПК, срещу подлежащ на обжалване акт и при липса на отрицателни процесуални предпоставки по чл.159 АПК.

По съществото на спора, с оглед твърденията на старните и предметът на служебна проверка, съдът съобрази и приема:

Ревизионното производство е образувано със ЗВР №Р-22220524002951-020-001 от 19.06.2024 г., издадена от М. А. К.-Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. По делото е приложена Заповед №РД-01-404/27.05.2024 г. на и.д. директор на ТД на НАП С., поради което следва да се приеме, че ревизията е възложена от компетентен орган.

Предмета на ревизията по отношение М. А. е определяне на данък върху годишна данъчна основа по- чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2018 г. до 31.12.2021 г.

Ревизията е повторна по смисъла на чл.155 ал.4 ДОПК и е възложена в изпълнение на Решение №774/05.06.2024 г. на директора на дирекция ОДОП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220524002951-092-001/27.06.2025 г., връчен електронно на 04.07.2025 г. Срещу него е подадено писмено възражение с вх. №54-22-3963/24.07.2025 г., преценено като частично основателно.

Като следствие е постановен процесният РА №Р-22220524002951-091-001 от 07.08.2025 г., от М. А. К.-Н. - орган, възложил ревизията, и Е. М. И. - Г., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, с който е установен допълнително данък върху годишна данъчна основа /ГДО/ по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2019 г., 2020 г. и 2021 г. в размер на 90 561,91 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ са начислени лихви в размер на 47 380,40 лв.

Установено е, че жалбоподателят е местно лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ, като на основание чл. 6 от същия закон, е носител на задължение за данъци за придобити доходи от източници в Република България и в чужбина. Имал е участия като едноличен собственик и управител в множество дружества, получавал е доходи от трудови правоотношения и доходи по сключени договори за управление и контрол /ДУК/.

За ревизираните години е подавал годишни данъчни декларации /ГДД/ по чл. 50 от ЗДДФЛ с попълнени: приложение №1 „Доходи от трудови правоотношения“, приложение №6

„Доходи от други източници“ по чл. 35 от ЗДДФЛ, приложение №11 „Предоставени/получени парични заеми“ и Приложение №13 „Парични и предметни печалби, получени от участие в хазартни игри, организирани с лиценз, издаден по реда на Закона за хазарта /ЗХ/“.

В рамките на ревизията е изготвено и на жалбоподателя е връчено ИПДПОЗЛ №Р-22220524002951-040-001 от 24.06.2024 г., като са изискани документи и обяснения относно източници и размер на доходите, притежавано движимо и недвижимо имущество, притежавани банкови сметки и парични средства в брой, получени и предоставени заеми и други.

В отговор и с декларация ревизираното лице уведомява ревизиращия екип, че за целите на ревизионното производство следва да се присъединят всички документи и доказателства представени от него и от трети лица в хода на първата ревизия, приключила с РА №Р-22220523000565-091-001/05.03.2024г. Представил е и писмено обяснение, съгласно което по личните му банкови сметки са постъпвали и нареждани суми от и към дружества, на които същото е било управител към момента. Причината за извършваните преводи е, че финансовата институция, с която дружествата работят е чуждестранна и оперира изцяло електронно, без физически офис и касови гишета на територията на страната. Това прави невъзможно както теглене на суми в брой от банковите сметки на дружествата, така и депозитиране на средства, получени в брой от клиенти. В тази връзка единствения практически механизъм за достъп до наличните средства на дружествата е превод на суми към лична банкова сметка на управителя посредством което е възможно осъществяване на плащания в брой или съхраняване на средствата в каса на дружествата.

С ИПДПОЗЛ ЖР-22220524002951-040-002/22.01.2025 г. от ревизираното лице са изискани документи във връзка с деклариране в ГДД доходи от хазарт, както и във връзка с получени и преведени суми от/към трети лица /описани на стр. 4 и 5 в РД/ за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2021 г. В тази връзка са представени:

- копия на договори за заем с М. А. С., В. Д., С. К., В. В., Р. Ц., И. Л. И., И. Т. Т., Л. Е. П., К. С. Ц., „ВОЙС ТЕЛЕКОМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ЛАЙФ ЕСЕНШЪЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

- договори за възлагане на управление и контрол с дружества: „КЕЙС ДЕЛИВЪРИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ЕМ ЕЙ КРЕДИТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ЕЛЕКТРОНИК ТРЕЙДЪР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ЛАЙФ ЕСЕНШЪЛ“ ЕООД, „ЕКСПОРТ ТРЕЙДИНГ СЪЛЮШЪН“ ЕООД, „ВОЙС ТЕЛЕКОМ“ ЕООД, „ЛАЙФ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „МАСТЪР ТРЕЙДЪР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „МОБАЙЛ АСЕТС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „МОБАЙЛ ДЕЛИВЪРИ“ ЕООД, ЕЖ[ЕИК], „МОБАЙЛ ТРЕЙДЪР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ОНЛАЙН ПРОДАЖБИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ТРЕЙДХЕВЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ЮРЪП МОБАЙЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Също така до 12 от дружествата, в които ревизираният субект е имал участие са изготвени искания за представяне на документи, данни, сведения, книжа и др., от които да е видно дали М. А. е финансирал дейността им, съответно дали на него са предоставяни парични заеми. Отправени са и искания до банкови институции, както и за представяне на документи, сведения и писмени обяснения от трети лица, в т.ч. до доставчици на куриерски и платежни услуги.

Така, от „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е предоставена информация за получени от ревизираното лице суми по наложен платеж през 2018 г., 2019 г. и 2020 г., а от „СПИДИ“ АД, ЕИК[ЕИК], е предоставена информация за получени суми през 2019г. и 2020г. От „ИЗИПЕЙ“ АД са представени разписки за изплатени суми от участие в

хазартни игри.

Отправени са искания за извършване на действия от други контролни органи, в т.ч. до Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ с цел установяване пътуванията на лицето в чужбина и до сектор „Пътна полиция“ с цел установяване на данни за регистрирани моторни превозни средства /МПС/ и извършени промени в регистрацията.

С протокол №Р-22220524002951-Ш1Д-001/26.07.2024 г. са присъединени документи, събрани в хода на първата ревизия.

На ревизираното лице са връчени уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК №Р-22220524002951-113-001/03.06.2025 г., уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК №Р-22220524002951 -13 9-001 /03.06.2025 г. и ИПДПОЗЛ №Р-22220524002951-040-003 от 03.06.2025 г.

На база на цялата събрана информация е анализирано притежаваното от РЛ движимо и недвижимо имущество, източниците на доходи и техните размери, анализирано е движението по банковите му сметки, като са описани начални и крайни салда, изследвани са извършените от него разходи. Наличните данни са послужили за изготвяне на таблици за съпоставка за всяка една от ревизираните години, като от същите е видно, че не е установено превишение на

разходи над получените доходи.

Видно от съдържанието на РД, органите по приходите са анализирали движението по 11 банкови сметки на лицето /стр. 15 - 33 в РД/, като данните по години са отразени в таблици, съдържащи информация в следните колони: начално салдо, постъпления, плащания, основание /в тази колона са вписани имена на физически и юридически лица, а до нея има колона без наименование, в която е посочено — вноски, върнат заем, плащане на стока, хранене, към собствена сметка, усвоен кредит, плащане кредит, застраховка и т.н./, крайно салдо.

Също така и в РД, неразделна част от РА, по години в таблици са описани суми, преведени към и получени от трети лица /физически и юридически/ по банков път, с основания вноски, връщане заем, хранене, върнат заем, за сметка за телефон и др. Анализирани са представените от ревизираното лице договори за заем с физически лица, като предоставените и върнати суми са намерили отражение в разходната и приходната част на таблицата за съпоставка за съответната година. За сумите, за които не са представени документи относно основанието за получаването им от ревизираното лице, органите по приходите са приели, че представляват доход по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ.

Ревизираният е представил договори за заем с „Л. ЕООД и „ВОЙС ТЕЛЕКОМ“ ЕООД, които са анализирани ведно с представени хронологични регистри на сметка 493 „Разчети със собственици“, като получената информация е съпоставена с данните от приложение №11 на подадените от то ГДЦ за отделните години.

Анализирани са и представените документи от дружествата, на които жалбоподателят е управител. В частност - регистри на сметка 493 „Разчети със собственици“, със съпоставени данни -начално салдо, дебитен оборот, кредитен оборот, крайно салдо и описани подробно суми, които са намерили отражение в приходната или разходната част за съпоставка.

От извършения анализ на входящите парични потоци по банковите сметки на лицето за всяка от ревизираните години, органите по приходите са установили получени суми, за които на основание чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ е прието, че представляват облагаем доход от други източници. Размерите на тези суми са както следва,

- за 2018 г. - 30 032,81 лв., в т.ч. 335,00 лв. от Б. Л. Х.; 593,00 лв. от И. Л. И.; 1 475,00 лв. от „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ЕООД; 6 629,81 лв. от „ЕР ЖИ КОИН“ ЕООД /продажба на криптовалути/; 21 000,00 лв. от „ВОЙС ТЕЛЕКОМ“ ЕООД /получени суми за стоки/.

- за 2019 г. - 392 862,48 лв., в т.ч. 500,00 лв. от И. Л. Е.; 280,00 лв. от М. Е. Г.; 230,00 лв. от Ц. Ц. В.; 15 170,00 лв. от „ЛАЙФ ЕСЕНШЪЛ“ ЕООД; 64 902,48 лв. от „ВАЙС ТЕЛЕКОМ“ ЕООД; 303 465,00 лв. от „ЕМ ЕЙ КРЕДИТ“ ЕООД; 4 805,00 лв. от „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ЕООД; 3 510,00 лв. от „СПИДИ“ АД.

- за 2020 г. - 367 108,00 лв., в т.ч. 2 000,00 лв. от И. Т. Т.; 3 100,00 лв. от П. Т.; 3 030,00 лв. от А. Д.; 1 900,00 лв. от Т. Г.; 129 000,00 лв. от „ЕЛЕКТРОНИК ТРЕЙДЪР“ ЕООД; 16 584,00 лв. от „КЕЙС ДЕЛИВЪРИ“ ЕООД; 174 180,00 лв. от „МАСТЪР ТРЕЙДЪР“ ЕООД; 239,00 лв. от „МОБАЙЛ АСЕТС“ ЕООД; 31 955,00 лв. от „ЛАЙФ ЕСЕНШЪЛ“ ЕООД; 2 650,00 лв. от Ж. Ж.; 1 120,00 лв. от „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ЕООД; 1 350,00 лв. от „СПИДИ“ АД.

- за 2021 г. - 741 910,61 лв., в т.ч. 1 200,00 лв. от А. В.; 2 809,11 лв. от IAN ERWIN PIERRO SOSSO; 161 670,00 лв. от „МАСТЪР ТРЕЙДЪР“ ЕООД; 99 289,34 лв. от „ВАЙС ТЕЛЕКОМ“ ЕООД; 50 881,16 лв. от „ОНЛАЙН ПРОДАЖБИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД; 425 311,00 лв. от „ЛАЙФ ЕСЕНШЪЛ“ ЕООД; 750,00 лв. от Д. Л..

С оглед описаните факти, с РД е направено предложение за формиране на годишни данъчни основи /ГДО/ и задължения по години, както следва:

- за 2018 г. е формирана ГДО по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 44 682,01 лв., включваща годишната данъчна основа по чл. 24 от ЗДДФЛ в размер на 14 649,20 лв. и определена при ревизията данъчна основа по чл. 35 от ЗДДФЛ в размер на 30 032,81 лв. /постъпленията по банкови сметки/. Дължимият данък е в размер на 4 468,20 лв., внесен данък в размер на 4 527,80 лв., при което е налице надвнесен данък в размер на -59,60 лв.;

- за 2019 г. е формирана ГДО по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 436 151,68 лв., вкл. включваща годишната данъчна основа по чл. 24 от ЗДДФЛ в размер на 43 289,20 лв. и определена при ревизията данъчна основа по чл. 35 от ЗДДФЛ в размер на 392 862,48 лв. /постъпленията по банкови сметки/. Дължимият данък е 43 615,17 лв., внесен данък - 4 428,82 лв., за довносяне - 39 186,35 лв.;

- за 2020 г. е определена ГДО в размер на 393 663,25 лв., включваща ГДО по чл. 24 от ЗДДФЛ в размер на 26 555,26 лв. и определена при ревизията данъчна основа по чл. 35 от ЗДДФЛ в размер на 367 108,00 лв. /постъпленията по банкови сметки/. Дължимият данък е 39 366,33 лв., внесен данък — 3 417,53 лв., за довносяне — 35 948,80 лв.;

- за 2021 г. е определена ГДО в размер на 782 813,98 лв., включваща ГДО по чл. 24 от ЗДДФЛ в размер на 40 903,37 лв. и определена при ревизията данъчна основа по чл. 35 от ЗДДФЛ в размер на 741 910,61 лв. /постъпленията по банкови сметки/. Дължимият данък е 78 281,40 лв., внесен данък - 4 090,34 лв., за довносяне - 74 191,06 лв.

Срещу РД е подадено възражение, в което се твърди, че са допуснати чисто математически и фактически грешки при изследване на движението и управлението на фирмените средства. В т.ч., че не са коментирани и взети предвид предоставените в хода на ревизията от всяко едно дружество извлечения от сметка 494 „Разчети с управителя“, от които става ясно, че всички управлявани дружествени средства са върнати в самите дружества. В частност:

По отношение на „ВОЙС ТЕЛЕКОМ“ ЕООД твърди, че за 2019 г. в ревизионния доклад е записано, че дружеството е предоставило на управителя сумата от 419 327,06 лв., от които 38 386,00 лв. по банков път и 380 941,06 лв. в брой, но тези суми не са верни. Уточнява, че

съгласно справка от счетоводството на дружеството по банков път са предоставени 55 718,07 лв., а в брой - 363 608,99 лв. Отделно посочва, че дружеството е представило справка за изплатени задължения към „А1 БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК 13146898 и „ВИВАКОМ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] на стойност 363 712,60 лв., като 301 030,19 лв. са платени от лицето през неговата сметка. Ревизиращите са установили, че разходите към мобилни оператори са 363 608,99 лв. и според лицето, като се приспадне платената от него сума в размер на 301 030,19 лв., сеполучава разлика в размер на 62682.41лв.,които то е платило в брой от предоставените от дружествата средства. За „В. Т.“ твърди,че към 31.12.2021г. сумата от 187 845.04лв. е дължима към управителя като нейното връщане е обложено като приход. Относно констатациите за получена от „Лайф Есеншъл“ ЕООД през 2019г. сума от 15 170,00 лв. заявява, че такава не е получавана, а сумарно подобна сума е предоставена от него на дружеството, което в последствие я облага като свой приход, поради факта, че същата е опростена. За 2020 г. за същото дружество, са изследвани само движенията от сметката в Paysera, но не и тази в УНИКРЕДИТ Б.“ АД и като цяло не са взети предвид и движенията на пари в касата на дружеството, като по този начин е достигнато до неверни, изводи.

За „ЕМ ЕЙ КРЕДИТ“ ЕООД твърди, че не е направено проследяване на Предоставените счетоводни данни за сметка 494 и изобщо не е отчетено изплащането на дивиденди, които не подлежат на повторно облагане при него.

Относно „ОНЛАЙН ПРОДАЖБИ“ ЕООД е посочил, че към 31.12.2021 г. в управителя са налични пари на дружеството в размер на 50 881,16 лв., но от предоставена справка за 2022 г. е видно, че тази сума е върната, за да се разплаща дружеството с доставчици и доверители. Приложени са оборотни ведомости и справка разчет с управителя за какво точно дружеството е разходило сумата,респ.,че ако сумата не е била върната е нямчало как да се извършат тези разплащания. Крайното салдо на сметка 494 „Разчети с управителя“ за 2022 г. е нула.

Във възражението се твърди също, че посочените като приходи суми от физически лица всъщност вече са декларирани, като в тази връзка е правена и проверка.

Във връзка с получена сума в размер на 2 000,00 лв. от И. Т. твърди, че не следва да бъде отразена като приход, тъй като през същата година е даден заем точно в този размер, което пък е отчетено в разходната част.

Към възражението са приложени: договор с И. Т. Т. /3 страници/; банкови извлечения от сметка на „ЛАЙФ ЕСЕНШЪЛ“ ЕООД в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД /11 страници/; разчети на сметка 4981 за 2022 г. и 2023 г. на „ЛАИФ ЕСЕНШЪЛ“ ЕООД /общо 6 страници/; оборотни ведомости за 2022 г. и 2023 г. на „ЛАЙФ ЕСЕНШЪЛ“ ЕООД /6 страници/; сметки 499 и 4991 за 2021 г. и 2022 г. на „ЛАЙФ ЕСЕНШЪЛ“ ЕООД /4 страници/.

С процесният РА възражението е прието за частично основателно.

По отношение на 2018 г. не са направени никакви констатации. От таблица 1 към РА е видно, че в колона 4 е посочен установен размер на задължението 4 527,80 лв., който съвпада напълно с декларирания от лицето данък 4 527,80 лв. Както беше описано по-горе в решението, с РД е направено предложение за установяване на данък в размер на 4 468,20 лв. и тъй като е внесен данък в размер на 4 527,80 лв., се явява надвнесен данък 59,60 лв.

С оглед данните от таблица 1 към РА, директора на дирекция ОДОП и с посатонвеното от него решение е устаовил,че е извършена корекция на декларирания резултат за 2018 г., поради което е приел, че в тази част РД не се обжалва и е влязъл в сила. В жалбата срещу

акта не са изложени съображения относно определянето на резултата за 2018 г., нито има изявление, че РА се оспорва изцяло.

Във връзка с определяне на задължението за 2019 г. ревизиращите са обсъдили възраженията относно предоставените от „ВОЙС ТЕЛЕКОМ“ ЕООД средства на М. А. в качеството му на управител. За целта, подробно на стр. 3 от РА е извършен анализ на дебитния и кредитния оборот по сметки 493 и 4941 за периода 01.01.2019 г. — 31.12.2019 г., като е описано с кои други сметки кореспондират записите

по тях. В резултат на анализа е прието, че платената сума към доставчици е общо в размер на 364 351,22 лв., а не както е посочено в РД - 301 030,19лв. разликата от 63 321,03 лв. е отпаднала от общия размер на получените от ревизираното лице суми по банков път през 2019г., за които е прието, че представляват доход по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ. Видно от таблицата на стр. 5 в РА, като получена от „ВОЙС ТЕЛЕКОМ“ ЕООД е отразена сума в размер на 1 581,45 лв., вместо посочената вРД сума в размер на 64 902,48лв.

В РА е обсъдено възражението на лицето, че през 2019 г. не е получавало сума в размер на 15 170 ,00 лв. от „ЛАЙФ ЕСЕНШЪЛ“ ЕООД, а сумарно подобна сума е предоставена от него на дружеството, която впоследствие е обложена при дружеството поради факта, че същата е опростена. От представените в хода на ревизията хронологични регистри на счетоводна сметка 4941 „Разчети със собственици“ е установен дебитен оборот за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. в размер на 45 170,00 лв. /в т.ч. 24 071,00 лв. срещу кредита на сметка 501 „Каса в лева“; 5 925,00 лв. срещу кредита на 5031 „Уникредит“; 15 170,00 лв. срещу кредита на 703 „Приходи от продажби на услуги“/. По кредита на сметката е отразена сума в размер на 45 670,00 лв. /15 170,00 лв. срещу дебита на 151 „Получени краткосрочни заеми“; 500,00 лв. срещу дебита на сметка 3041 „Стоки на склад“; 30 000,00 лв. срещу дебита на сметка 5031 „Уникредит“. Относно твърдението, че сумата в размер на 15 170,00 лв. е предоставена от лицето заемна сума на дружеството не са представени договори за парични заеми, сключени между него и „ЛАЙФ ЕСЕНШЪЛ“ ЕООД за тази сума. Подчертано е, че въпросната сума е отразена по дебита на сметка 151 „Получени краткосрочни заеми“ срещу кредита на сметка 494 „Разчети със собственици“, като този счетоводен запис отразява върната сума по получен заем, за предоставянето на който не са представени документи.

За недоказано е прието твърдението, че сумата е обложена в „ЛАИФ ЕСЕНШЪЛ“ ЕООД, като в тази връзка е посочено, че не са представени доказателства, че тя е отписана от счетоводните регистри на дружеството. Отразяването ѝ по кредита на сметка 703 „Приходи от продажба на услуги“ представлява реализиран приход за дружеството, като сумата не е намерила отражение по сметки 411, 501, а по дебита на сметка 4941 „Разчети със собственици“, т.е. предоставена е на собственика. С подаденото възражение не са представени документи както за предоставен от лицето заем в полза на „ЛАЙФ ЕСЕНШЪЛ“ ЕООД, така и споразумение между дружеството и физическото лице за отписване на задължението на дружеството към физическото лице. При служебна проверка е установено, че на „ЛАИФ ЕСЕНШЪЛ“ ЕООД е извършена ревизия за определяне на задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за периодите от 01.01.2018 г. до 31.12.2021 г., приключила с Ревизионен акт №Р-22221023000512-091-001/02.10.2023 г. Видно от констатациите, за fr. от „ЛАИФ ЕСЕНШЪЛ“ ЕООД не е отчетен приход от отписване на задължение [Р. А.. Предвид изложеното, за сумата в размер на 15 170,00 лв. е прието,че представлява доход по смисъл на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ и е включена при определяне на годишната данъчна основа по чл.

35 от ЗДДФЛ, както и в в ГДО по чл. 17 за 2019г.

Във връзка с получена сума в размер на 303 465,00 лв. от „ЕМ ЕЙ РДИТ“ ЕООД е анализиран представен хронологичен регистър на сметка 494 с разчети със собственици“. Началното кредитно салдо по сметката към 01.01.2019 г. е в размер на 0,00 лв., дебитният оборот е в размер на 327 905,00 лв. /установена преведена сума към М. А. в размер на 327 905,00 лв./ и кредитен оборот в размер на 24 440,00 лв. /сума в размер на 16 600,00 лв. е преведена по банков път от ревизираното лице, а сума в размер на 7 840,00 лв. е получена в брой от физическото лице/. Крайното дебитно салдо по сметката към 31.12.2019 г. е в размер на 303 465,00 лв., като от ревизираното лице и дружеството не са представени разходооправдателни документи за сумата. С подаденото възражение не са ангажирани допълнителни доказателства относно нейното получаване от жалбоподателя.

Относно твърдението за изплатен дивидент от дружеството на физическото лице, ревизиращите са установили, че такъв е изплатен през 2021 г., като съответната сума е изключена от определения облагаем доход и при определяне на данъчните задължения на лицето за периода.

По изложените съображения, за 2019 г. е формирана ГДО по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 372 830,65 лв., включваща ГДО по чл. 24 от ЗДДФЛ в размер на 43 289,20 лв. и ГДО по чл. 35 от ЗДДФЛ в размер на 329 541,45 лв. Дължимият данък е в размер на 37 283,07 лв., внесени са е 4 428,82 лв., при което остава сума за довносяне - 32 854,25 лв. За забавата е начислена лихва в размер на 20 119,30 лв.

Във връзка с определяне на задължението за 2020г., ревизиращите са приели за основателно възражението на лицето, че неправилно като облагаем доход от други източници е включена сума в размер на 2 000,00 лв. Установено е, че същата представлява предоставен заем на И. Т., съгласно договор от 15.02.2020г. Предоставянето на заема е отразено в разходната част на таблицата за съпоставка за 2020 г., а връщането му е намерило отражение в приходната част.

От анализа на представените от „ЛАЙФ ЕСЕНШЪЛ“ ЕООД документи и изходящите и входящи преводи по банкови сметки на жалбоподателя е установено, че през 2020 г. е получил от дружеството средства в размер на 93 355,00 лв. От банковите сметки на ревизираното лице са установени преведени суми към дружеството в размер на 61 400,00 лв. За разликата между получените и преведените от лицето суми към дружеството в размер на 31 955,00 лв. не са представени разходнооправдателни документи за извършени плащания в полза на дружеството. Към подаденото възражение не са представени допълнителни доказателства относно цитираната сума. На основание чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ, за същата е прието, че представлява облагаем доход от други източници.

Относно твърдението на лицето, че за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. от ревизиращия екип е изследвал само движенията от сметките в Paysera, без да е изследвал движението по банковите сметки в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, органите по приходите са отбелязали, че са анализирали движението на парични средства по всички притежавани банкови сметки за периода. В тази връзка, на стр. 7 в РА са описани -получените от жалбоподателя суми по сметки в "БАНКА ДСК" ЕАД и в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, както и преведените суми от физическото лице в полза на „ЛАЙФ ЕСЕНШЪЛ“ ЕООД.

Поради това от определената с РД данъчна основа по чл. 35 от ЗДДФЛ в размер на 367 108,00 лв. е отпаднала само сумата в размер на 2 000,00 лв. /представляваща върнат заем/, при което с РА е определена ГДО по чл. 35 от ЗДДФЛ в размер на 365 108,00 лв.

Формираната за 2020 г. ГДО по чл. 17 от ЗДДФЛ е в размер на 391 663,25 лв., включваща

ГДО по чл. 24 от ЗДДФЛ в размер на 26 555,26 лв. и ГДО по чл. 35 от ЗДДФЛ в размер на 365 108,00 лв. Дължимият данък е определен в размер на 39 166,33 лв., внесен данък - 3 417,53 лв., данък за довносяне - 35 748,80 лв. За забавата е начислена лихва в размер на 18 267,05 лв.

Във връзка с определяне на задължението за 2021 г., на първо място в РА са анализирани разчетните отношения между задълженото лице и „ВОИС ТЕЛЕКОМ“ ЕООД. За целта, на стр. 9 и 10 в РА са описани началните салда, дебитните и кредитните обороти, и крайните салда по сметки 494/1 и 493. В резултат на този анализ, от определения с РД размер на облагаемия доход от други източници /741 910,61 лв./ е отпаднала сумата в размер на 99 289,34 лв., посочена в РД като получена от „ВОИС ТЕЛЕКОМ“ ЕООД.

Относно отразената в РД сума в размер на 50881,18лв за която ревизиращите твърдят, че е получена от „ОНЛАЙН ПРОДАЖБИ“ ЕООД, в констатациите на РА е извършен анализ на представените от дружеството документи и изходящите и входящи преводи по банкови сметки на физическото лице. Установено е, че за периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2021г. то е получило от горепосоченото дружество средства в размер на 585 148,49 лв. От банковите сметки на лицето са установени изходящи преводи към дружеството в размер на 34 721,00 лв. Сума в размер на 408 275,00 лв. е върната от управителя в брой в касата на дружеството, а със сума в размер на 91 271,33 лв. са извършени плащания към доставчици на дружеството. От извършената съпоставка е установено, че между получените от М. А. средства в размер на 585 148,49 лв. и върнатите на дружеството средства в размер на 534 267,33 лв. е налице разлика в размер на 50 881,16 лв., за която не са представени разходооправдателни документи. Крайното дебитно салдо по сметка 494 Разчети с управителя към 31.12.2021 г. е в размер на 50 881,16 лв. и липсват доказателства, че същата е върната от управителя към дружеството през следващи данъчни периоди. Във връзка с изложеното, за тази сума е прието, че представлява облагаем доход от други източници.

В РД като облагаем доход от други източници е включена сума в размер на 425311лв. получена от „ЛАЙФ ЕСЕНШЪЛ“ ЕООД. В РА е извършен подробен анализ на информацията от представени от посоченото дружество хронологични регистри на сметки 494 и 501 за 2020 г., 2021 г., 2022 г., 2023 г. и 2024 г., оборотни ведомости за същите години, договор за заем от 01.03.2021 г. между ревизираното лице - заемодател и дружеството - заемополучател, извлечение от сметка за периода от 29.04.2022г. до 10.05.2022 г., преводни нареждания за върнати от управителя суми към дружеството. На стр. 13 в РА са описани подробно- сумите, намерили отражение по кредита и дебита на сметка 4981 „Разчети с управител“. Описани са предоставените на ревизираното лице суми и върнатите такива /по банков път и в брой/, в резултат на което единствено за сума в размер на 2 278,31 лв. /посочена в таблица на стр. 14 от РА/ е прието, че представлява облагаем доход от други източници. Видно е, че от определения с РД размер на облагаемия доход от други източници за 2021 г. в размер на 741 910,61 лв. е отпаднала сумата в размер на 423 032,69 лв., посочена в РД като получена от „ЛАЙФ ЕСЕНШЪЛ“ ЕООД.

Във връзка с изложеното, от определената с РД данъчна основа по чл. 35 от ЗДДФЛ в размер на 741 910,61 лв. е отпаднала сума в размер на 522 322,03 лв. /99 289,34 лв. + 423 032,69 лв./, при което с РА е определена ГДО по чл. 35 от ЗДДФЛ за 2021 г. в размер на 219 588,58 лв.

Формираната за 2021 г. ГДО по чл. 17 от ЗДДФЛ е в размер на 260 491,95 лв., включваща

ГДО чл. 24 от ЗДДФЛ в размер на 40 903,37 лв. и ГДО по чл. 35 от ЗДДФЛ в размер на 219 588,58 лв. Дължимият данък е в размер на 26 049,20 лв., внесен данък - 4 090,34 лв., разлика за довносяне - 21 958,86 лв. За забавата е начислена лихва в размер на 8 994,05 лв. При оспорване на РА по административен ред и като е съобразил, че жалбата по същество преповтаря възражението срещу РД и като е отчел, че възраженията му са били частично уважени, то при липсата на нови и конкретни доказателства жалбата е отхвърлена. Посочено е изрично, че част от получените от дружествата суми не са връщани на дружествата. Не са налице доказателства предоставянето на тези суми да е оформяно като заеми, нито, че се касае за служебни аванси, липсват и разходооправдателни документи. Не са представени доказателства и затова, че сумите са връщани в последващи периоди. Само записите от представените оборотни ведомости не могат единствено да удостоверят връщане на сумите на дружеството или разходването им за тяхната дейност.

На тази база следва да се посочи:

По делото не е налице спор по фактите, а относно тяхното интерпретиране и като следствие – определеният дължим размер на данъка.

В тази връзка:

Описаните постъпления – стойност, сума, източник, по сметките на жалбоподателя са безспорно установени, в т.ч. и самият той не ги отрича. В резултат на посочените постъпления настъпва увеличаване имуществото на жалбоподателя и същото следва да се определи като облагаем доход по смисъла на чл. 12, ал. 1 от ЗДДФЛ, който се квалифицира като такъв по чл. 35, т. 6 от закона, участва при формиране на данъчната основа по чл. 17, във вр. с чл. 36 от ЗДДФЛ и се облага с данък върху общата годишна данъчна основа по чл. 48, ал. 1 от с. з.

По силата на чл. 35 т. 6 от ЗДДФЛ като облагаемият доход се определя брутната сума на облагаемите доходи, придобити през данъчната година от всички други източници, които не са изрично посочени в този закон и не са обложени с алтернативен данък по чл. 41а и/или с окончателни данъци по реда на този закон или с окончателни данъци по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Ревизията е извършена и при спазване ТР № 11 от 3.12.2021 г. на ВАС по т. д. № 3/2020г., доколкото се касае за установени приходи квалифицирани като облагаем доход от други източници, без да е налице недостиг на средства поради надвишаващи ги разходите. Върховния административен съд е имал възможност да постанови, че:

„От гледна точка на материалния данъчен закон / в случая чл. 35, т. 6 ЗДДФЛ/ е без значение обстоятелството по какви причини въпросните суми са постъпили по банковата сметка на задълженото лице / на него въпрос следва да отговорят други държавни органи в друго производство/. Съгласно чл. 35, т. 6 ЗДДФЛ, облагаемият доход е брутната сума на облагаемите доходи, придобити през данъчната година от всички други източници, които не са изрично посочени в този закон и не са обложени с окончателни данъци по реда на този закон или с окончателни данъци по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане./виж Решение № 5334 от 5.05.2020 г. на ВАС по адм. д. № 223/2020 г. и др./.

В конкретният казус жалбоподателят твърди, че сумите са постъпвали по негова лични сметки въз основа на договор за управление на дружествата, чиито управител е той. Същевременно обаче по делото не са представени никакви доказателства реално да са извършвани от него действия по управление, в т.ч. опериране с тези средства от името и за сметка на дружествата – било по отношение на съконтрахенти в дейността на дружествата, било за задоволяване конкретни дружествени

потребности/комунални,битови,заплицане данъци,заплати и прочее/. В този смисъл и простото наличие на договор без никаква връзка между получаване на средствата и последващото им използване в дружествен интерес не може да обоснове извод за незаконосъобразност на процесният РА.

Освен това и противно твърденията на жалбоподателя следва да се посочи, че понятието „други източници“ по смисъла на чл.35 ЗДДФЛ не третира единствено субекта от когото произлизат средствата-източника, но и основанието за получаването/придобиването им, в т.ч. законът изброява пропуснати ползи, лихви, дивиденди, права на интелектуална собственост и пр. Т.е. твърдението, че средствата са получени от дружествата не може да обори констатацията, че същите са от друг източник защото е недоказана причината за получаването им. Касае се за категория доходи, а не за производ на средства – понятие относимо към други хипотези на ангажиране на отговорност.

Извършеният и неоспорен по делото анализ на паричното движение в рамките на ревизията впрочем ясно потвърждава произхода на средствата /поне до етап предходен наредител/. Видно от събраните доказателства обаче,в т.ч. и представените от жалбоподателя и изискани от трети лица, не се установява никакво основание за получаването на тези средства, нито реална причина за държането им от чуждо име и за чужда сметка/както твърди жалбоподателя/.

Сключените договори за управление са напълно идентични, така с К. Д. ЕООД /приложение 3 към делото,стр.001206 по описа на преписката/ в чл.4 б. „д“ договаря правото на управителя да съхранява собствени на дружеството средства и по свои лични сметки и/или в брой,включително с правото да извършва преводи на такива средства директно от своите сметки от името и за сметка на дружеството,което обаче не променя характера на произхода на средствата.Същата е нормата на договора с Ем Ей Кредит ЕООД,Електроник трейдър ЕООД,Л. Есеншъл ЕООД,Експорт Трейдинг Сълюшън ЕООД, В. Т. ЕООД,Л. корпорейшън ЕООД,М. Трейдър ЕООД, М. А. ЕООД,М. Д. ЕООД,М. Трейдър ЕООД,Онлайн Продажби България ЕООД,Трейд Х. ЕООД,Юръп М. ЕООД/виж същото приложение към делото, следващите страници/.

Посочената договорка от изброените договори ясно предвижда хипотезата на държане и разпореждане от чуждо име за чужда сметка, което ще рече и в чужда полза/обратното би лишило договора от кауза и би му придала изключително привиден характер/. Такива действия не се установява да са извършвани от жалбоподателя,поради което и възраженията му следва да се отхвърлят като неоснователни.

Същевременно и съгласно чл.5 от всеки посочен договор, буква „б“, е договорено задължението на управителя да представя ежемесечно на едноличния собственик отчет за състоянието и дейността на дружеството. Отчетайки факта,че жалбоподателят е едновременно управител и едноличен собственик, съдът все пак не установява такъв представен отчет за ревизираният период от който би могло да се извлече поне косвена индиция за осъществявани действия във връзка с целта поради което му е предоставено правото да съхранява и да се разпорежда от чуждо име, за чужда сметка и в чужд интерес. И отново в същият смисъл и противно на твърдението на жалбоподателя – достатъчно е РА да установи наличие на доход от друг източник, а ревизираното лице следва да докаже основанието за получаване на такъв доход за да оспори приложимостта на чл.35 т.6 ЗДДФЛ. В този смисъл липсата на доказано основание за получаване на дохода не е порок на РА, а аргумент за неоснователност на жалбата.

Опитвайки се да установи все пак някаква причина за извършваните операции съдът счита

за напълно недоказани и дадените в хода на ревизията обяснения, че финансовата институция, с която дружествата работят е чуждестранна, оперира електронно, без физически офис и касови гишета, което прави невъзможно тегленето на суми в брой и депозиране на средства, получени в брой от клиенти, в която връзка единственият механизъм за достъп до средствата на дружествата е превод на суми към лична банкова сметка на управителя посредством което е възможно осъществяване на плащания в брой или съхраняване на средствата в каса на дружествата. По преписката и по делото липсват доказателства за каквито и да било отношения с клиенти или водене на дружествени работи във връзка с които да са използвани, получавани, придобивани, разходвани и пр. посочените средства.

Напълно хипотетичен в тази връзка е и риторично поставеният в жалбата въпрос „защо същите да не са предоставени в заем примерно“ относно посочените средства. Предоставянето в заем е лесно установим и доказуем факт и ако жалбоподателя се позовава на него следва да представи доказателства в подкрепа на твърдението си, както впрочем е сторил по отношение на отпуснатият заем към И. Т. и който ревизиращите са зачели, изключвайки стойността от облагаемата основа.

На база на дотук изложеното съдът намира жалбата за неоснователна, поради което и същата следва да се отхвърли.

В допълнение, в рамките на производството и по искане на жалбоподателя е допусната съдебно-счетоводна експертиза. Същата следва да преисчисли дължимият размер на данъчни задължения, респ. облагаема основа като провери, установи и съобрази и сумите връщани не само през съответната календарна, а и последващите години с краен преиод на анализа – до датата на постановяване на РА.

Съдът приема заключението, но счита, че от същото не може да се изведе заключение за незаконосъобразност на оспорваният акт. В този смисъл същото има хипотетична, а не доказателствена стойност. При изготвяне своите вещото лице е приело, че жалбоподателят е собственик на редица дружества, респ. при изготвяне заключението не е взело предвид и получените/наредени суми по сметка 494 „Разчети със собственик“. В този смисъл изначално взетите в експертизата стойности са занижени, което обосновава логично и заключение за по-ниска стойност на облагаемата основа и дължимият данък. Въз основа на по-горе изградения извод за липса на реално доказани действия по управление на дружествата, което лишава от доказателствена стойност и чисто формалното позоваване на договори за управление, съдът приема жалбата за неоснователна. Простото наличие на договор без никаква връзка между получаване на средствата и последващото им използване в дружествен интерес не може да обоснове извод за незаконосъобразност на процесния РА.

При този изход от спора обоснована е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, която съдът определя съобразно чл.24 изр. първо от НЗПП, а именно – 200 лева. Съдът не е сезиран с претенция различна от минималната, т.е. в нормативно предвидения диапазон по изр. първо, нито е поискано увеличение съобразно материален интерес съгласно хипотезата на изр. второ. Джоколкото законодателят поддържа разпоредби предвиждащи присъждане на суми в лева, съдът следва да спазва нормативните указания, като за яснота на страните следва да се посочи дължимото конвертиране в евро е въпрос на изпълнение на акт, респ. следва да се осъществи при и повод изпълнение на паричното притезание.

Ето защо и на основание чл.160 ал.1 предл.трето от ДОПК, Административен съд София-

град, 74 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А., ЕГН [ЕГН] срещу Ревизионен акт № 22220524002951-091-001/07.08.2025г. издаден от М. К.-Н., в качеството и на орган възложил ревизията и Е. И.-Г., в качеството на ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1537 от 08.12.2025г. на директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА М. А., ЕГН [ЕГН] да заплати на Национална агенция за приходите съдебно-деловодни разноси в размер на 200лв./двеста лева/.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.